

ISSN-0207-4710

4

2019

GÖYƏRÇİN

QAYALAR

Okean sahilində
Oy, nə qədər qaya var!
Elə bil ki, dağların
Qalxanıdı qayalar...
Okean kükrəməkdən
Nə yorulur, nə doyur.

Bu qayalar dağları
Yuyulmaqdan qoruyur...
Onlara çirpılan tək
İti dalğa qılınçı,
Səpilir dörd tərəfə
Ovulub xıncım-xıncım...

**QAYA
KÖLGƏSİNDƏ GÖL**

Ayaq qoysan yandırır,
Hər qaya sanki közdü...
Gözəllik görmək üçün
Hər çətinliyə dözdüm...

Quruyan çaylaq boyu
Getdim, gözlərim güldü...
Qayalar arasında
Oy, bu, nə gözəl göldü?!

Cilvələnir, nazlanır,
Baxanın gülür gözü...
Ona baxıb sevinir
Ana təbiət özü...

Elə bil daş üstündə
Bitən nəhəng çiçəkdi.
Ondan göz çəkmək olmur,
Bu göl necə qəşəngdi...

Bu necə möcüzədi,
Adam heyrətdən donur.
Qayalar quraqlıqdan
Qoruya bilib onu...

Qulaq ver pıçıldayan
Ləpələrin səsinə.
Yayda bu göl sığınır
Qayanın kölgəsinə...

**DAĞDA BULAQ
GƏZİRİK**

Okean sahilindən
Maşınla dönüb sağa,
Dolama yollar ilə
Dırmanırıq biz dağa...

Göz önündə canlanır
Qərribə mənzərələr...
Daşlı, qayalı dağlar,
Suya həsrət dərələr...

Çətinlikdən qorxmuruq,
Hər şeyə müntəzirik.
Okeandan ayrılıb,
Dağda bulaq gəzirik...

**GƏMIYƏ
QONAN DURNA**

Qərribə mənzərədi,
Hamı heyrətdən donub.
Sahildə lövbər salan
Gəmiyə durna qonub...

Nə düşünür görəsən?
Nədir onun istəyi?
Yəqin uçmaqdan bezib,
İndi üzmək istəyir...

GƏMİNİN YOLU

Okean boyu
Gəmimiz üzdü...
Gəminin yolu
Həmişə düzdü...

Bu mənzərələr
Mənə tanışdı.
Sakit okean
Sanki danışdı:

Enişi yoxdu,
Yoxuşu yoxdu...
Şütüüb gedir,
Elə bil oxdu...

-Dalğa olsa da,
Qorxma, üz dedi...
Gəminin yolu
Hər an üzdədi...

Hərdən olmasa
İri dalğalar,
Gəminin yolu
Haphamar olar...

Nə deyim axı
Mən doğru sözə.
Sahilə döndük
Biz üzə-üzə...

SUYU QURUYAN ÇAY

Yatağından görünür
Bu yerdən çay axırmış...
Susuz qalan dərənin
Dərdi yaman ağırmış...

Quraqlıqdan inciyən,
Çay burdan küsüb gedib...
Qupquru yamaclara
O, dodaq büzüb gedib...

Bu qayalar bənzəyir
Lap qoyun sürüsünə...
İri çaylaq daşları
Həsretdi su üzünə...

Nəhəng-nəhəng qayalar
Elə bil dağ kəlidi.
Altından çay axmayan
Körpü lap gülməlidi...

Sanki nəhəng dağların
Matı-qutu quruyub...
Belə dərin çaylaqda
Nə əcəb su quruyub?

Bu iri çay yatağı
Göz dağıdır baxana.
Çayın geri dönməsi
Qaldı yağış yağana...

SUAL-CAVAB

-Sakit okean nə üçün
Bu qədər sakitdi, bacı?
-Bu boyda nəhəng olanın
Kürlüyə nə ehtiyacı?

İKİ ACGÖZ AYI BALASI

(Macar nağılı)

Şüşə kimi günün şəfəqləri altında bərq vuran uca dağın o biri üzündə ipək kimi parıldayan çəmənliyin qurtaraçağında indiyəcən insan ayağı dəyməyən qalın bir meşə var idi. Bu meşədə qoca bir ayı yaşayırdı. Onun iki balası vardı. Bu balalar böyüyəndə qərara gəldilər ki, gedib dünyanı gəzsinlər və xoşbəxtlik axtarsınlar.

Əvvəlcə onlar analarının yanına gedib məsləhət almaq istədilər. Balalarının məqsədini bilən ana ayı onları qucaqladı, sığalladı və bərk-bərk tapşırırdı ki,

heç vaxt bir-birilərdən ayrılmayınlar.

Ayı balaları yola düşdülər. Az getdilər, üz getdilər, dərə-təpə düz getdilər, axırda, bərk yoruldu. Onlar acmışdılar, taqətsiz şəkildə bir-birinin yanında uzanıb, söhbət etməyə başladılar. Kiçik ayı balası dilləndi:

-Heç bilirsən mən necə acmışam!

-Mən səndən də betərəm! - Böyük qardaş dedi.

Sonra onlar yemək axtarmağa başladılar. Xeyli gedəndən sonra böyük bir pendir parçası tapdılar. İstədilər ki, onu iki yerə bölsünlər, acgözlük qardaşları əməlli-başlı işə saldı. Qorxdular ki, pendirin biri o birinə çox düşər. Qardaşlar xeyli mübahisə elədilər. Elə bu vaxt onların yanına bir tülkü gəldi. O, hiyləgərcəsinə soruşdu.

-Ey, cavanlar, siz niyə mübahisə edirsiniz?

Ayı balaları başlarına gələn işi onlara danışdılar.

Tülkü hiyləgərcəsinə dedi:

-OOOyy, necə çəyin məsələ imiş. İcazə versəniz, pendiri bölməkdə sizə kömək edərdim.

Ayı balaları sevindilər:

-Oy, nə yaxşı oldu. İcazə veririk, böl.

Tülkü pendiri götürüb iki yerə böldü. Ancaq elə böldü ki, adi gözlə baxanda belə aydınca görünürdü ki, hissənin biri o birisindən böyükdür. Ayı balaları qışqırıdılar.

-Bax, bu tikə o birisindən böyükdür.

Tülkü onları sakitləşdirdi:

-Sakit olun, burda böyük bir problem yoxdur. Bu saat mən onu həll edəyəm.

Tülkü pendirin böyük parçasından bir dişləm götürüb uddu. İndi o biri parça bundan böyük göründü. Ayı balaları yenə qışqırıdılar.

-Yoox, bu olmadı, yenə düz olmadı.

Bu dəfə də tülkü böyük görünən pendir parçasından bir dişləm götürdü. İndi də bu tikə daha kiçik oldu.

-Yenə də bərabər olmadı! – ayılar qışqırıdılar.

Tülkü onları sakitləşdirdi. Narahat olmayın indi mən onları bərabərləşdirərəm.

Bunu deyib yenə böyük tikədən bir dişləm götürdü. Bu münvalla tülkü gah o tikədən, gah bu tikədən dişləyib verdi. Ayı balaları isə burunlarını o biri tikəyə gah bu biri tikəyə çevirərək hansının böyük olduğunu müəyyənləşdirməyə çalışırdılar.

Bu münvalla tülkü doyunca pendiri yedi. Tikələr bərabərləşəndə kənara çəkilib dedi:

-Baxın, indi ikisi də bərabərdir. Nuş olsun, əzizlərim.

Tülkü bunu deyib quyruğunu buylayabulaya qaçıb getdi.

Bax, acgözlüyün nəticəsi həmişə belə olur.

Tərcümə edib işləyəni: R.Y.Əliyev